

3. И такъвъ единъ челоуѣкъ знаѣхъ, (въ тѣло ли, внѣ отъ тѣло ли, не знаѣхъ; Богъ знае;)

4. Че бѣ въсхытенъ въ рай, и чу словеса неизреченны, които не е простено челоуѣку да ги говори.

5. Съ такъвъ челоуѣкъ ще ся похваляхъ, а съ мене си не ще да ся похваляхъ, освѣнь съ немощи-тѣ си.

6. Защото ако поискамъ да ся похваляхъ, безуменъ не ще бѣдѣхъ; понеже ще рекъ истинѣхъ; но свѣнѣхъ ся да не бы помислилъ нѣкой за мене повече отъ каквото мя види, или чува отъ мене.

7. И за да ся не прѣвъзнасямъ за прѣмногo-то откровенія, даде ми ся трѣнь въ плѣть-тѣ ми, ангелъ Сатанинъ да мя мѣчи, за да ся не прѣвъзнасямъ.

8. За това *нищо* три пѣти ся молихъ Господу, да го отмахне отъ мене;

9. И рече ми; Доволно ти е моя-та благодать: защото сила-та ми въ немощъ ся показува съвършенна. И тѣй съ крайно благодареніе по добръ ще ся похваляхъ въ немощи-тѣ си, за да ся всели въ мене сила-та Христова.

10. За това благодаренъ оставамъ въ немощи, въ укоренія, въ нужды, въ гоненія, въ притѣсненія за Христа; защото когато съмъ немощенъ, тогази съмъ силенъ.

11. Станѣхъ безуменъ съ хвалбы-тѣ си; вы мя принудихте; защото азъ трѣбуваше отъ васъ да ся прѣпорѣчвамъ; понеже не съмъ былъ по долень отъ най пѣрвы-тѣ апостола, ако и да съмъ нищо.

12. Знаковѣ-тѣ на единъ апостолъ показахъ ся дѣломъ между васъ въ всяко търѣніе, съсъ знаменія и чудеса и силы,

13. Защото въ какво останѣхте по долни отъ другы-тѣ церкви, освѣнь дѣто самъ азъ не вы отеготихъ? простѣте ми тѣзи неправдѣ.

14. Ето третій пѣть съмъ готовъ да дойдѣ при васъ, и нѣма да вы отеготѣхъ; защото не искамъ ваше-то, но васъ; защото не сѣ длѣжны чада-та да събиратъ имотъ за родители-тѣ, но родители-тѣ за чада-та: